

Korte Samenvatting

Dit onderzoek richt zich op de vraag hoe de problemen bij het creëren van een duurzaam gemeenschappelijk veiligheids- en defensiemechanisme voor de EU kunnen worden verklaard, en verkent een causaal mechanisme dat gebaseerd is op de institutionele impasse, de voorkeuren van de lidstaten en de kenmerken van de strategische cultuur van de EU, en hun reflecties in de context van twee specifieke beleidskwesties (de crisis in Libië in 2011 en het conflict in Oekraïne in 2014). Het constateert dat drie factoren tegelijkertijd een even belangrijke rol spelen. Toch suggereren de empirische bevindingen (bv. het ontbreken van een operationeel hoofdkwartier, militaire capaciteiten, de kwestie van de toepassing op EU-instellingen, lokaal eigenaarschap en politieke wil) dat bij de verklaring van het probleem ook rekening gehouden dient te worden met andere verwante factoren. Het belangrijkste probleem bij de institutionele impasse is bijvoorbeeld het coördinatieprobleem van de EU-instellingen. De toekomstige onderzoeken moeten zich daarop richten, en op de geïntegreerde acties van de EU-instellingen met de lidstaten. Bovendien, hoewel casestudy's sterk bewijs leveren, moeten de voorkeuren van de lidstaten multidimensionaal worden geanalyseerd. Uit de onderzoeksresultaten kan namelijk niet worden geconcludeerd dat nationale voorkeuren in de plaats komen van GVDB-besluiten of dat GVDB-actoren de lidstaten beïnvloeden via socialisatie. Daarom moeten lopende studies zich richten op alternatieve verklaringen voor socialisatie. Tot slot worden in het onderzoek de kenmerken van de strategische cultuur van de EU nader toegelicht, waarbij wordt gesteld dat deze vanuit een holistisch perspectief moet worden bestudeerd, wellicht vanuit een onafhankelijk perspectief. Dit levert een essentiële bijdrage aan de debatten over de strategische cultuur van de EU. Al met al levert dit onderzoek nauwkeurigere verklaringen op over de werking van het defensie- en veiligheidsbeleid en de redenen voor de vorming van specifieke resultaten in de EU, en draagt het bij aan de bestaande literatuur door alternatieve suggesties te presenteren.